

ПОСЛЕДЊИ ПОГЛЕД ЋЕ МЕ СПАСИТИ

(L'ultimo sguardo mi salverà)

Умире се са погледом
упртим у живот.
Нека трачак из моје зенице
остане да пати на свету
до последње капи бола,
до последњег крика правде,
до последњег листа маслине:
од смрти
последњи поглед ће ме спасити!

Рино Бизаро (Rino Bizzarro)

ОЧИ

(Gli occhi)

Знам да ниси тамо,
скривена иза хладног мермера,
са затвореним очима
и строгим ликом.

Сигуран сам да очи
отворила си сада више но икада
и да онај што се скривао не може побећи.

МАЈКА

(Mamma)

Примећујем твоје одсуство
само када чујем друге
да у прошлом времену
говоре о теби.
Обично очекујем
да изађеш из тишине,
стегнеш ме за руку и кажеш
да не желиш више да их слушаш...

Бесмислено је што међу живима
(такозванима)
нема ниједнога
који очи има
да те види
у полену марта
у вечерњем ветру.

НЕ ПИШЕМ (Non scrivo)

Не пишем као некада
јер мисао драгоцена,
умишљена,
превазилази убедљиво скромне
квалитете руке
одређене трагичном материјом
без изгледа и циља.

НА КРАЈУ (Alla fine)

Велики део мојих задатака
обавио сам тачно;
остаје ми мало или ништа
да још постигнем
са оним што је остало
од снаге која копни.

У кратком огњу
мога живота
остаје
боја твога осмеха.

Али, ако будеш хтела да ме сведеш
на отужне бројке свакодневнице
видећеш ме како нестајем,
расплињавам се у вртлогу
магле и речи
без одгонетке.

ФРАГМЕНТ (сна)

Frammento (di sogno)

Знам да сам сиромашнији,
усамљенији
и старији
сада када те нема.

Али нисам сигуран
да ли си то ти отишла
ил ја настављам да се трзам
у сну
и од тебе удаљавам.

Наравно, сада, да бих те тражио,
мораћу да гледам високо у небеса
а ти ћеш ме забављајући се посматрати
... са висине на доле.

Ана Санџоликвидо (Anna Santoliquido)

КАМЕНА КУЋА

(La casa di pietra)

Поново сам видела
после година
камену кућу
окупану сунцем
и миром.
Време
у тишини
исклесало је
њену причу
на спољној фасади
да је поклони
радозналим очима
странаца што долазе лети.
И стари платан
наставља да слика
своје платно
са свежим хладом
који већ годинама
поклања